

[Annelise Gottfredsen]

takte hinanden uden myndighedernes indblanding i indholdet af henvendelsen. Jeg er derfor ikke tiltalt af dette forslag.

Jeg er heller ikke tiltalt af ideen om en særlig liste udarbejdet af ministeriet. Jeg synes, det smager for meget af Big Brother, der skal sidde og beslutte, hvad der nu er det ene, og hvad der er det andet. Jeg synes, ministerens indvendinger er helt fyldestgørende.

Jeg er da også enig i, at der er gode miljømæssige intentioner i forslaget, og det er da helt rimeligt, at ministeren nu vil undersøge og allerede har nedsat et udvalg, der skal undersøge disse ting. Men som forslaget foreligger her, kan vi ikke anbefale det.

Og så kan jeg ikke undlade til sidst at sige, at en naturlig formindskelse af al denne adresseløse post ville komme, såfremt man tillod reklamer i lokal-tv. Det er en tanke, som forslagsstillerne måske kunne overveje.

Helge Sander (V):

Fra Venstres side siger vi principielt nej til dette forslag, som vi har gjort ved tidligere lejligheder, når vi har diskuteret fru Birthe Hansens kæphest. Men ud over det principielle vil jeg også gerne understrege, at jeg synes, det er særdeles problematisk, hvis vi ser på det rent praktiske. Det er problematisk, når vi ser på de konsekvenser, som lovforslaget vil få, og jeg kan ikke rigtig se andet, end at det må fru Birthe Hansen også gøre sig nogle overvejelser om. Kulturministeren gør opmærksom på, at P&T i dag befordrer 55 pct. af disse forsendelser; hvis man ønsker at opsætte disse mærkater, så er det helt klart, at der vil blive flyttet endnu mere over på den private del af befordringen, og det betyder altså mindre indtjening for Post- og Telegrafvæsnet. Hvis man ydermere vil gøre krav om returnering, som også vil blive en belastning på flere måder for P&T, så synes jeg, at man på dette område stiller Postvæsnet meget, meget dårligt.

Som noget nyt – i hvert fald så vidt jeg erindrer fra sidste gang, vi debatterede forslaget – så skulle det nu være en formildende omstændighed, hvis der var redaktionel tekst i publikationerne, og det er jo fuldstændig umuligt at administrere. Det er meget, meget let at få et væld af redaktionel tekst i dag med alle disse informationsmedarbejdere, som er ansat i firmaerne. Og tænk bare på, hvad vi sender ud fra

Christiansborg; deraf kan man helt gratis, kvit og frit, sætte 2 eller 3 eller 10 spalter i, det er slet ikke noget problem, så det krav mener jeg ikke man kommer ret langt med. I det her departement, som fru Birthe Hansen ønsker skal oprettes for at tage stilling til, hvad der må omdeles, og hvad det skal koste, ville man få et helt andet problem, nemlig om det ville være rimeligt, at man tog stilling til kvalitet frem for kvantitet, hvis det redaktionelle stof skulle være afgørende for, hvad der måtte omdeles.

Men jeg tror, vi har noget på vej, som vil hjælpe betydelig mere end alle de gode tanker, som er nedfældet i forslaget, og det er den tv-reklame, som er på vej. Det har vist sig ved en lang række undersøgelser, der er foretaget. Senest har vi set en undersøgelse i 11 europæiske lande omkring tv-reklamer – og den viste, at i 9 af disse lande gik tv-reklame i første række ud over disse adresseløse forsendelser, brevsprækereklame, som det er blevet kaldt i det pågældende papir. Og hvis det bliver tilfældet, når vi jo et stykke ad vejen, men så er det på frivillighedens grundlag, så går det ikke ud over P & T, og derfor synes jeg, det er betydelig mere positivt end det, som vi her igen får serveret.

Så fra Venstres side – desværre, fru Birthe Hansen – et klart nej.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte hensigten i SF's forslag, nemlig at give den enkelte forbruger mulighed for at frasige sig modtagelsen af disse adresseløse forsendelser eller reklame-tryksager. Men måden, som foreslås af SF, tror vi ikke på er realisabel.

Måske er det i virkeligheden uheldigt at fravige det princip, at postvæsnet er pligtigt at uddele forsendelser, der opfylder visse krav, f.eks. nogle mål, og som folk på en eller anden måde har betalt for at få uddelt. Når man tænker over det, kan man godt se, at begrænsning af det princip kan have temmelig voldsomme konsekvenser.

Problemet er så, at mange miljø- og ressourcebevidste mennesker simpelt hen ikke kan forstå og heller ikke kan acceptere, at de skal modtage sådan nogle for dem helt unødvendige forsendelser. Vi kan slukke for radioen og for fjernsynet, men vi kan ikke selv bestemme, hvilken type adresseløse forsendelser vi vil modtage.